N°. 175. 1859.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

DINGSDAG 26 JULIJ.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

Zijne Majesteit heeft, bij besluit van den 22sten Julij 1859, n°. 85, goedgevonden, te benoemen, bij het wapen der infanterie:

bij het 8ste regement, tot kapitein van de 3de klasse (naar ouderdom van rang), den 1sten luitenant-adjudant *A. F. Beijen*, van het 1ste regement van het wapen; en

op grond van punt 4 van art. 38 van de wet van den 28sten Augustus 1851 (*Staatsblad* n°. 128), voor den tijd van één jaar, op non-activiteit te stellen, den kapitein *G. Wieland*, van het 8ste regement infanterie.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

Brengt ter kennis van de belanghebbenden dat, met den aanvang van een nieuw leerjaar op den 1sten September dezes jaars, in 's Rijks Veeartsenijschool te Utrecht als kweekelingen kunnen worden opgenomen, tegen betaling van f 350 's jaars, zij die hun zestiende jaar hebben bereikt, doch niet ouder zijn dan vier en twintig jaren, en bij examen doen blijken kennis te bezitten van:

a. de rekenkunst, bijzonder van de gewone en tientallige breuken, met toepassing op het Nederlandsch stelsel van maten en gewigten; alsmede van de meetkundige evenredigheden en het trekken van den vierkantswortel uit getallen;

b. de gronden van de spraakkunst der Nederlandsche taal;

c. de gronden der algemeene en vaderlandsche geschiedenis;

d. de beginselen der aardrijkskunde;

dat aan hetzelfde examen zijn onderworpen, doch den leeftijd van achttien jaren behooren te hebben bereikt, zij die, tegen betaling van f 100 per jaar in de school alleen onderwijs en niet tevens huisvesting en verpleging wenschen te ontvangen;

dat de adspiranten, die tot het examen verlangen te worden toegelaten, zich daartoe in persoon of schriftelijk (mits portvrij) vóór den 15den Augustus e. k. bij den directeur der school moeten aanmelden, met overlegging van:

een extract uit het geboorteregister;

een bewijs van goed gedrag, afgegeven door het gemeentebestuur hunner woonplaats;

een bewijs te zijn gevaccineerd of de natuurlijke pokken te hebben gehad, afgegeven door een erkend geneesheer.

's Gravenhage, den 9den Julij 1859.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN TETS.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ITALIË.

In het officiele dagblad van Rome leest men een eigenhandig schrijven van den Paus aan den kardinaal Patrizi van den 15den dezer, waarin openlijke dankgebeden voor het herstel des vredes worden voorgeschreven.

» Wat ook de gevolgen van dezen vrede zullen zijn (zoo leest men in dat schrijven) wij zullen ze kalm afwachten, altijd vertrouwende op de bescherming welke God nu en immer aan zijnen stedehonder, aan zijne kerk en aan de handhaving van beider regten zal willen verleenen. Gode te danken voor het herstel des vredes tusschen de twee groote katholijke mogendheden is onze pligt; doch onze smeekgebeden voort te zetten is in de daad behoefte, daar verscheiden provincien van den Kerkelijken Staat nog ten prooi van de sloopers der gevestigde orde zijn; en in die provincien wordt dezer dagen door eene buitenlandsche overheid, welke zich er eigenmagtig opgeworpen heeft, verkondigd dat de mensch door God tot vrijen meester van zijne begrippen, zoowel godsdienstige als staatkundige, is gemaakt. Om dat te kunnen verkondigen moet men het gezag miskennen van de door God op aarde gevestigde overheden, aan welke gehoorzaamheid en ontzag verschuldigd is, — moet men ook ongedachtig zijn aan de onsterfelijkheid der ziel, welke bij den overgang van het tijdelijke tot het eeuwige aan eenen almagtigen en onverbiddelijken regter rekenschap, inzonderheid ook van hare godsdienstige begrippen, zal moeten geven, alzoo dan, maar te laat, leerende inzien dat er maar één God en één geloof is, en dat al wie buiten de arke der eenheid gaat in den zondvloed der eeuwige straffen zal bedolven worden.

» Klaarblijkelijk behooren wij dus voort te gaan God te bidden, opdat Hij in Zijne oneindige barmhartigheid allen, welke van het pad der waarheid afgedwaald zijn, weder op den regten weg brenge, — opdat die lieden weenen, niet over het verzonnen moordtooneel van Perugia, maar over hunne eigene feilen en hunne persoonlijke verblindheid. Die verblindheid heeft in de laatste dagen eenen hoop onzinnigen, meerendeels Israëliten, aangedreven om een door den band der godsdienst vereenigd gezin geweldddadig uit deszelfs heilige schuilplaats te drijven. Diezelfde verblindheid heeft nog vele andere dingen te weeg gebragt, welke het hart bedroeven en doen bloeden. Doch het gebed vermag meer dan de hel; en al wat van God wordt gevraagd door degenen die in Zijnen naam vergaderd zijn, zal gewisselijk worden verkregen. Wat zullen wij dan vragen? Dat alle vijanden van Jezus Christus, van Zijne Kerk en van den Heiligen Stoel zich bekeeren en leven."

De in dit schrijven gelaakte verklaring » dat de mensch door God tot vrijen meester van zijne begrippen, godsdienstige zoowel als politieke, is gemaakt," komt voor in de proclamatie welke de commissaris van het Sardinische gouvernement, de heer d'Azeglio, den 11den dezer te Bologna heeft uitgevaardigd om aan de bevolking van de Romagna zijne komst bekend te maken.

Die zinsnede van het pauselijke schrijven, welke van mishandeling van kloostergeestelijken gewaagt, ziet op een voorval te Ferrara: aldaar heeft een volkshoop dezer dagen het gesticht der Jezuiten aangevallen en geplunderd en de paters uit de stad gedreven.

— Van onderscheiden zijden ontvangt men berigt dat de Paus het voorstel van Frankrijk en Oostenrijk, om als honorair voorzitter aan het hoofd van het Italiaansche eedgenootschap te treden, in het algemeen gunstig heeft opgenomen, maar zich heeft voorbehouden zich daarover meer bepaaldelijk te verklaren, wanneer hij met het plan der confoederatie in bijzonderheden bekend zou zijn.

— De Parijsche berigtgever der *Morning Post* berigt stellig, dat de Koning van Sardinie de te Villafranca vastgestelde voorwaarden enkel voorwaardelijk en onder zeker voorbehoud heeft aangenomen; hij voegt daarbij, dat de Koning zich welligt op de diplomatieke bijeenkomst te Zürich niet zal laten vertegenwoordigen.

Hij acht het waarschijnlijk dat Sardinie den oorlog tegen Oostenrijk op eigen hand zal voortzetten, vooral daar er bestendig vrijwilligers voor den vrijheidskrijg, bepaaldelijk ook in Garibaldi's vrijscharen, worden aangenomen.

DUITSCHLAND.

Een Duitsch dagblad, het *Mainzer Journal*, bevatte dezer dagen een ontwerp van vredesvoorwaarden, hetwelk Pruissen en Engeland zouden besloten hebben aan Oostenrijk voor te slaan en des noods op te dringen; volgens hetzelve zou Oostenrijk niet alleen Lombardye aan Piemont hebben moeten afstaan, maar ook Venetie hebben verloren, hetwelk met Modena een onafhankelijke staat onder bestuur van eenen Oostenrijkschen aartshertog zou worden, terwijl het bestuur over Toscana aan de Hertogin van Parma toegedacht werd. Met het oog op dit plan verklaarde het Oostenrijksche gouvernement, dat het door regtstreeksche onderhandeling met Frankrijk gunstiger voorwaarden kunnende verkrijgen dan door de bemiddeling der onzijdige mogendheden, de door Keizer Napoleon aangeboden voorwaarden had aangenomen. Hierop is van wege het Pruissische gouvernement openlijk verklaard dat het, toen de vrede gesloten werd, geenerlei plan van zulken aard als het door het *Mainzer Journal* openbaar gemaakte, noch eenig ander plan van vredesvoorwaarden, ontworpen of goedgekeurd had; het ontkent alzoo de echtheid van het stuk, hetwelk aan Oostenrijks zijde wordt aangevoerd als de hoofdgrond voor het besluit van Keizer Joseph, om de te Villafranca voorgestelde voorwaarden aan te nemen.

Naar aanleiding van deze feiten zegt het Parijsche *Journal des Débats* in zijn nommer van gisteren:

» Dat hier iemand misleid is geworden, is klaarblijkelijk; maar wie is de misleide? Er moet althans eene ernstige misvatting bestaan, om beweringen, welke zoo lijnregt tegen elkander inloopen, te kunnen verklaren. Daar aan den eenen kant bepaaldelijk wordt ontkend wat aan den anderen kant bepaaldelijk wordt volgehouden, moet één van twee het geval zijn: òf dat plan van vredesvoorwaarden is van Engeland alleen uitgegaan, zoodat Oostenrijk ten onregte in de meening is gebragt dat het daarin het gezamenlijke werk van Engeland en Pruissen zien moest; òf het Engelsche gouvernement, hetwelk destijds telkens verklaarde dat het nog geen tijd was om te onderhandelen, heeft evenmin als Pruissen deel aan het opstellen van dat plan gehad. Doch in dit laatste geval moet men vragen, van waar dat plan afkomstig is, hoe het aan Oostenrijk is toegekomen, en hoe deze mogendheid daaromtrent in eene zoo grove dwaling is geraakt?

» Indien Pruissen de waarheid zegt, wanneer het verklaart het bedoelde plan van vredesvoorwaarden niet te kennen, en indien de Engelsche ministers ter goeder trouw aan het Parlement hebben verklaard dat zij den tijd voor vredesonderhandelngen nog niet gekomen achtten, dan is het een blad papier zonder waarde, wat Oostenrijk aan Europa vertoont om zijne bereidvaardigheid tot onderhandelingen met Frankrijk te verklaren."

ENGELAND.

In de zitting van het Lagerhuis van den 22sten dezer (waarvan reeds in ons vorig nommer een beknopt verslag is gegeven) zeide lord John Russell, van het Fransche gouvernement vernomen te hebben dat Keizer Napoleon zich niet verbonden had noch voornemens was om geweld te bezigen tot herstel van het gezag der uitgeweken vorsten van Toscana, Parma of Modena.

Deze minister alsmede lord Palmerston hebben verder verklaringen afgelegd waaruit blijkt dat zij op de voortduring van het Engelsch-Fransche bondgenootschap prijs stellen en hoop hebben. Zij zeiden dat Keizer Napoleon zich steeds aan dat bondgenootschap getrouw en gehecht betoond had, en zij laakten de heftige uitvallen van Engelsche dagbladen tegen Frankrijk en deszelfs souverein, als gevaarlijk voor den vrede en de vriendschapsbetrekking tusschen de twee landen zijnde.

Lord John Russell zeide verder: »Ik wil nu de vraag niet beslissen, of het voor Engeland raadzaam is of niet, aan een congres tot regeling der Italiaansche aangelegenheden deel te nemen. Het zou strijdig met onze eer en ons belang zijn, op een congres te komen om ons zegel te zetten onder voorwaarden welke wij niet goedkeuren. Maar is het waar dat er in Europa en bepaaldelijk in Italie eene ontevredene en onrustige stemming heerscht, welke tot oorlog, ja tot burgeroorlog zou kunnen worden aangestookt, en is Engeland in staat om door zijnen invloed die stemming te bedaren en den gesloten vrede duurzamer en meer voldoende te maken, dan voegt het ons allezins, tot dat doel met andere mogendheden in overleg te treden."

Omtrent hetzelfde punt drukte lord Palmerston zich nagenoeg aldus uit: «De vraag, of Engeland aan eene conferentie over de zaken van Italie zal deel nemen, is nog in overweging, en de beslissing moet van den loop der omstandigheden afhangen. Geen kabinet voorzeker zal willen dat Engeland een congres bijwone om eenvoudig de door anderen zonder zijn toedoen gemaakte schikkingen over te nemen. Maar wij kunnen zeer gevoegelijk aan een congres deel nemen met het doel om schikkingen, welke nog niet definitief vastgesteld zijn, te verbeteren."

De *Morning Post*, een orgaan van lord Palmerston, verklaart in haar nommer van jl. Vrijdag ronduit, dat de te Villafranca vastgestelde voorwaarden eenige wijziging dienen te ondergaan, en dat anders ook van een congres weinig goeds te verwachten is; en in zijn nommer van eergisteren zegt dat blad: »Het is algemeen bekend dat Oostenrijk hardnekkig zijne toestemming tot het houden van een congres weigert; het verlangt dat de zaak door de oorlog gevoerd hebbende partijen zonder toedoen van de onzijdige mogendheden zal worden geregeld. Wat nu te doen? Engeland, als eene onzijdige mogendheid zijnde, kan niet tot het houden van een congres dwingen; en evenwel is er zonder congres geene voldoende regeling te bewerken. De vastgestelde voorwaarden zijn van dien aard, dat de twee Keizers ze te zamen en zonder hulp nooit in werking kunnen brengen. Hoe meer men de bij het vredesverdrag aangeroerde punten overweegt, des te meer ziet men dat er geene voldoende regeling daarvan mogelijk is, ten zij Europa in eene regelmatige bijeenkomst der groote mogendheden in staat gesteld worde zijne stem te doen hooren. Maar zoo Oostenrijk in zijne weigering volhardt, wat dan? Wij vreezen dat, indien de tegenwoordige gelegenheid niet wordt gebruikt om de gansche zaak af te doen, er eene revolutionaire beweging van bedenkelijken aard in Italie zal plaats grijpen, welke onberekenbaar veel kwaad zou kunnen te weeg brengen, en voor Oostenrijk veel gevaarlijker zou kunnen worden dan de tegenwoordigheid van een Fransch leger."

— Het voorstel der regering om het tekort, ontstaan door de buitengewone maatregelen voor 's lands verdediging, hoofdzakelijk door verhooging, of nagenoeg verdubbeling der incometax aan te vullen, is door het Lagerhuis zonder ernstigen tegenstand aangenomen.

— Blijkens de officiele statistiek van den Engelschen handel is de uitvoer van Britsche producten en fabricaten uit het Vereenigd Koningrijk in de afgeloopen maand Junij iets grooter geweest dan in hetzelfde tijdvak van de twee voorgaande jaren: hij bedroeg namelijk in die maand eene waarde van 10,665,891 ponden sterling, tegen 10,630,840 p. st. in Junij 1857, en 10,241,433 p. st. in Junij 1858.

TURKIJE.

De berigten omtrent de gesteldheid der provincien van het Turksche rijk en de stemming van deszelfs Christen-onderdanen luiden thans gunstiger dan tijdens het begin van den Italiaanschen oorlog. Het *Journal de Constantinople*, een orgaan van de Porte, wijst in zijn nommer van den 13den dezer op dat feit, en beschouwt het als eene vrucht van de krachtige en tijdige voorzorgmaatregelen welke de regering heeft genomen. Eenige maanden geleden heeft de Porte, gelijk men weet, hare krijgsmagt in Servie, Bosnie en de Herzegowina aanmerkelijk versterkt en een eskader naar de Adriatische Zee gezonden.

BELGIE.

Er zijn in Belgie lieden die vreezen dat de voorgenomen versterking van Antwerpen het land in moeijelijkheden zal brengen en door Frankrijk zal worden aangemerkt als strijdig met de aan Belgie bij Europesche verdragen opgelegde en gewaarborgde onzijdigheid. Als tot wegneming van zulke beduchtheden zeide Koning Leopold dezer dagen (zie ons vorig nommer) aan eene deputatie der Kamer van Vertegenwoordigers, dat hij in de 28 jaren, welke sedert zijne troonsbeklimming waren verloopen, Belgie nog nooit in gevaren of verwikkelingen gebragt had, en dat hij voor Belgie tot *schild* zou dienen zoo lang hij leefde.

Dezelfde gedachte drukte de Koning uit in zijn antwoord aan eene deputatie der Provinciale Staten van Brabant, welke hem in de vorige week met de 28ste verjaring zijner troonsbeklimming kwam geluk wenschen. Zijne Majesteit zeide namelijk » dat de positie, die hij sedert lang in Europa innam, altijd tot bescherming van Belgie zou dienen."

NOORD-AMERIKA.

De New-Yorksche dagbladen brengen berigt van eene verklaring van het Washingtonsche kabinet betreffende het regt van onzijdigen in oorlogstijd, welke blijvend gewigt heeft ook na het ophouden van den oorlog die de aanleiding daartoe is geweest. De *Herald*, het voornaamste dagblad van New-York, behelst daaromtrent het volgende berigt uit Washington van den 7den dezer: »Het belangrijke staatsstuk betreffende de denkwijze der Vereenigde Staten omtrent het vraagstuk van de regten der onzijdigen is voltooid en gisteren aan al onze gezanten in Europa toegezonden. Het zal zeer diepen indruk maken en bewijzen dat ons tegenwoordig bewind de waardigheid, de eer en den zedelijken invloed van de Vereenigde Staten wil handhaven. Onder de voornaamste van de handeldrijvende mogendheden der wereld behoorende, mogen wij de gewigtige vraagstukken, welke er betreffende den handel oprijzen, niet langer laten beslissen zonder onze stem daarbij te laten hooren en onzen invloed te doen gelden.

» Het nu uitgevaardigde manifest verkondigt onbekrompene beginselen, waardoor wij in de handhaving onzer regten als onzijdigen zullen geleid worden; en er is alle grond om te denken dat de nu door ons omhelsde leer door al de groote natien van Europa zal aangenomen worden.

» Het hoofdpunt is de beperking van het aantal artikelen welke als oorlogs-contrabande zullen worden beschouwd. Daaronder moet naar het oordeel der Vereenigde Staten niets anders begrepen wordan dan wat regtstreeks en onmiddellijk voor krijgsbedrijven dient, zoo als buskruid, geweren, geschut, lood, salpeter. Steenkolen, welke thans den grondslag van het fabrijkwezen en het handelsverkeer uitmaken, worden door de Vereenigde Staten verklaard niet onder de oorlogscontrabande te behooren; zullende elke poging om ze als zoodanig te behandelen als eene aanranding van onzen handel worden beschouwd.

» Zoo worden ook granen en meel verklaard niet onder de oorlogscontrabande te behooren.

» De vrijgevige leer: *vrij schip*, *vrij goed* wordt op nieuw verkondigd.

» De depêche spreekt niet van de kaapvaart; maar het is en blijft een vast beginsel van de Amerikaansche leer, dat wij in geen geval afstand zullen doen van het regt om kapers uit te zenden.

» De inzigten van het nieuwe Engelsche bewind omtrent dat onderwerp zijn niet bekend; maar als men zich herinnert hoe zeer het vorige bewind aarzelde zijn gevoelen ten aanzien van het artikel steenkolen te doen kennen, dan ziet men een treffend verschil van de stoutheid welke ons gouvernement aan den dag legt door nadrukkelijk te verklaren dat steenkolen in geenerlei opzigt oorlogscontrabande zijn.

» De openbaarmaking dezer depêche zal ongetwijfeld door groote bestellingen van steenkolen hier te lande gevolgd worden, en zal in het algemeen de strekking hebben om de belangen der Noord-Amerikaansche handelsscheepvaart te bevorderen.

» Oostenrijk beschouwt steenkolen als oorlogscontrabande, terwijl het tegengestelde gevoelen door Frankrijk en Rusland omhelsd is."

De Londensche *Morning Post* zegt dat dit stuk op nieuw bewijst dat de Vereenigde Staten het vraagstuk van de regten der onzijdigen enkel uit het oogpunt van hun handelsbelang beschouwen, maar ontzegt hun het regt om aan Europa eene nieuwe leer betreffende het begrip van oorlogscontrabande op te dringen.

NASCHRIFT.

LONDEN, 25 Julij. De Oostenrijksche buitengewone gezant, vorst Esterhazy, is gisteren ten gevolge eener uitnoodiging van wege de Koningin, naar Osborne vertrokken.

Volgens de jongste berigten uit Noord-Amerika heeft de regering der Unie er op aangedrongen, dat de naar Noord-Amerika verhuisde en aldaar genaturaliseerde Hannoveranen door de Hannoversche regering van de verpligting tot de krijgsdienst zouden ontslagen worden.

WEENEN 24 Julij. De halfofficiele *Oesterreichische Correspondenz* behelst een artikel over de circulaire van den Pruissischen minister von Schleinitz, waarin Oostenrijks beweren, dat de vredespraeliminairen van Villafranca voor die mogendheid minder ongunstig, dan de door neutrale mogendheden voorgestelde bemiddelingsvoorwaarden zouden zijn, gelogenstraft en verzekerd werd dat Pruissen geenerlei geformuleerd voorstel van bemiddeling gedaan heeft en met name van zeker als zoodanig door het *Mainzer Journal* openbaar gemaakt stuk volstrekt geene kennis heeft gehad. De *Oesterreichische Correspondenz* zegt dat de woorden van het Keizerlijk manifest volkomen waar blijven, zelfs al mogt ten aanzien van Pruissens verhouding tot zeker *oorspronkelijk door Frankrijk aan het Engelsche kabinet medegedeeld* ontwerp van bemiddeling een bevreemdend misverstand bestaan. Europa toch was getuige er van geweest hoe Pruissen sedert maanden zijnen zedelijken invloed meer tegen dan voor Oostenrijks integriteit had doen gelden. Wel had Pruissen vermeden het initiatief te nemen eener schikking waarbij van Oostenrijk afstand van grondgebied gevergd wierd; maar het had toch het op de tractaten van 1815 gegronde territoriale bezit van Oostenrijk meer behandeld als eene onderstelling, waarvan het mogelijk was af te gaan. Bij eene voortzetting van den strijd moest Oostenrijk er op voorbereid zijn, dat het Berlijnsche kabinet wat de bemiddeling betreft een voor Oostenrijk ongunstiger standpunt zou blijven innemen. Ten slotte zegt het half-officiele blad dat het geenen noodeloozen twist zoekt over gedane zaken, maar dat het zich verpligt achtte geenen twijfel te laten bestaan omtrent de gegrondheid van 's Keizers woorden.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 25sten Julij* 1859.

De Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft heden onderscheidene wets-ontwerpen behandeld en afgedaan.

Het eerst werd in overweging genomen het wets-ontwerp betreffende de voorziening bedoeld in art. 11 der wet van 5 Maart 1852 (*Staatsblad* n°. 45), houdende regeling der zaken van de voormalige wees- en momboirkamers. Hierover werden alleen algemeene beraadslagingen gehouden, gevoerd door de heeren Schimmelpenninck en Mackay, die beide eenige bedenkingen daarop voordroegen. De eerste, hoewel het doel en de strekking van de voordragt toejuichende, verklaarde echter genoopt te zullen zijn daartegen te stemmen, aangezien hij, in plaats van het beheer der hier bedoelde stichtingen te centraliseren, gelijk de Regering verlangt, liever gewenscht had dat middelen waren beraamd, om te handelen overeenkomstig de bepalingen voorkomende in sommige wilsbeschikkingen, voorschrijvende dat stichtingen of fondsen bestuurd zouden blijven in de plaatsen waar zij eenmaal gevestigd of ingesteld waren. Door overbrenging van het bestuur onder den Minister van Finantien, meende hij dat aan den wil van velen der testateurs niet zou worden voldaan, en dien wenschte hij geëerbiedigd te hebben, en niet noodeloos daaraan te kort gedaan, hetgeen volgens zijne meening ook niet behoefde. De heer

Mackay had gaarne gezien dat bij het wets-ontwerp waren uitgezonderd die instellingen bij uiterste wilsbeschikkingen, wier besturen uitkeeringen doen bij gunst aan behoeftigen of weezen enz. Dergelijke gunsten door de Regering te doen toekennen achtte hij verkeerd, weshalve hij verlangde dat in de door hem bedoelde gevallen kon gehandeld worden even als met het toekennen van beurzen plaats vond. De Minister van Finantien deed opmerken dat het door hem voorgedragen stelsel overeenkomstig was met het oordeel uitgedrukt in het Voorloopig Verslag omtrent een vroeger wets-ontwerp te dezen aanzien ingediend, een stelsel dat, naar hij meende, het meeste kans had van te worden goedgekeurd; tevens deed hij uitkomen dat de bezwaren door den eersten spreker ingebragt omtrent de meerdere of mindere eerbiediging van de bepalingen in sommige uiterste wilsbeschikkingen uitgedrukt, moest toegeschreven worden aan de werking der wet van 1852 tot opheffing der weeskamers, en dat het niet mogelijk is in strijd daarmede te handelen; geloovende hij daarenboven dat de testateurs, waarop men hier het oog had, beschikkingen hadden gemaakt met het oog op de inrigting der besturen tijdens hun leven, maar zoo zij nu nog bestonden, welligt onder de veranderde omstandigheden op andere wijze hunnen wil zouden hebben kenbaar gemaakt. Aan den heer Mackay gaf hij te kennen voornemens te zijn overeenkomstig art. 1 aan den Koning voor te dragen de uitvaardiging van voorschriften omtrent het toekomstig beheer, en daarbij in het oog te houden dat zoo veel mogelijk voor de gevallen door dien heer opgegeven, naar de verlangens der erflaters zou gehandeld worden.

Na de goedkeuring van het eenig artikel en de beweegredenen werd het wets-ontwerp met 57 tegen ééne stem, die van den heer Schimmelpenninck, aangenomen.

Ten tweede kwam in behandeling het wets-ontwerp tot het verleenen eener toelage voor werkelijk verblijf in militaire dienst in 's Rijks overzeesche bezittingen aan militaire officieren, bij de zeemagt gepensioneerd wordende. Bij de algemeene beraadslagingen, die door de heeren de Bieberstein, Dullert, ter Bruggen Hugenholtz, Storm van 's Gravesande, van Franck, Meeussen en den Minister van Marine gehouden werden, gaf de eerste den wensch te kennen, dat voorzien mogt worden in de zijns inziens onbillijke bepaling omtrent de korting van een gedeelte van het pensioen van die officieren die het buiten 's lands verteren. De tweede bragt de indiening van het wets-ontwerp in verband met het gebeurde bij de behandeling van hoofdstuk VIII der Staatsbegrooting voor het loopende jaar, op welke begrooting een post van soortgelijken inhoud als hier bij het wets-ontwerp geregeld wordt, stond uitgetrokken, dien de Minister van Marine, ten gevolge van de daartegen geopperde bedenkingen, had teruggenomen. Hij zag in deze voordragt de strekking om het middel aan de Regering te verschaffen tot pensionering van officieren, minder geschikt geacht tot waarneming van hoogere betrekkingen, om daardoor jongere en meer bekwame voor de waarneming daarvan in aanmerking te doen komen. Hij keurde den vorm van het wets-ontwerp af, en verklaarde zich niet te kunnen vereenigen met het doel, hier beoogd, aangezien hij oordeelde dat de zeeofficieren volgens de bepalingen der wet op de pensioenen reeds genoegzaam boven de officieren der landmagt waren bevoordeeld. Hierin werd hij tegengesproken door de drie volgende sprekers welke uit de bepalingen derzelfde wet juist het tegenovergestelde bewezen. De laatste eindelijk wees op het eigenlijk karakter der wet, dat van aanmoediging tot het betoonen van dienstijver, waardoor niet op de verleende pensioenen moest worden teruggekomen. De Minister van Marine deelde aan de Vergadering, bij de verdediging van het ontwerp mede dat een wets-ontwerp bij het Departement van Finantien in bewerking was betrekkelijk het doen ophouden der kortingen van pensioenen van ambtenaren in het algemeen die hun pensioen buiten 's lands verteren. Hij gaf voorts zijn leedwezen te kennen dat bij de behandeling dezer aangelegenheid op de gevoerde discussien bij het VIIIste hoofdstuk der begrooting van 1859 en de toenmaals gebezigde uitdrukkingen werd gezinspeeld; de intrekking van den bedoelden post op de gemelde begrooting had door hem plaats gehad ten gevolge van de alstoen gemaakte grondwettige bedenking dat dit onderwerp bij de wet moest geregeld worden. Het voorstel van wet verdedigde hij op grond van billijkheid te betrachten jegens zee-officieren lang in Oost-Indie geweest, te meer daar elke vergelijking tusschen de pensioenen van de zee- en landmagt, gelijk hij aantoonde, in het nadeel van de eersten uitviel. De algemeene beraadslaging werd gesloten nadat de heeren Dullert, Storm van 's Gravesande, ter Bruggen Hugenholtz en de Minister van Marine nog nader het woord hadden gevoerd.

Op het eenig artikel, luidende:

„De militaire officier bij de zeemagt, die in het jaar 1859 en vervolgens, overeenkomstig de bepalingen der wetten van den 28sten Augustus 1851 (*Staatsblad* n°. 127) en 4 September 1853 (*Staatsblad* n°. 88), wordt op pensioen gesteld, geniet bovendien *vijf en twintig gulden* (f 25) *voor elk jaar* werkelijk verblijf in militaire dienst in 's Rijks overzeesche bezittingen en tusschen de keerkringen.

„Bij de berekening van den duur van dit werkelijk verblijf wordt een geheel jaar gesteld indien het eindcijfer de helft of een grooter gedeelte van een jaar oplevert; voor een kleiner gedeelte wordt niet genoten."

werden twee wijzigingen voorgedragen, eene van den heer van Franck strekkende om de woorden: *in het jaar* 1859 *en vervolgens* weg te nemen, achter *op pensioen gesteld* te plaatsen: „of reeds op pensioen gesteld is overeenkomstig vroegere wetten", en aan het slot der 1ste alinea te stellen: „doorgebragt na de opheffing der koloniale marine."

De tweede wijziging was van den heer Meeussen, dienende tot vervallen-verklaring der woorden: *in het jaar* 1859 *en vervolgens*", en om aan het einde der 1ste alinea te voegen de woorden: „*te rekenen na afkondiging dezer wet.*

De Minister van Marine bestreed de beide amendementen, waarna die werden verworpen, de eerste met 51 tegen 11 stemmen, de tweede met 36 tegen 26 stemmen; het regerings-artikel werd zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd, terwijl het wets-ontwerp met 48 tegen 11 stemmen aangenomen werd.

Tegen hebben gestemd de heeren: Olivier, Meeussen, Hengst, Reinders, Oomen, Dullert, Betz, Beens, Jespers, Idzerda, van Wintershoven, Westerhoff, Bots en van Nispen van Sevenaer.

Ten derde werd in behandeling genomen het wets-ontwerp tot goedkeuring van het tractaat omtrent de regeling van de grenzen der Nederlandsche en Portugesche bezittingen op Timor en onderhoorige eilanden. Bij die gelegenheid gewaagde de heer Thorbecke, naar aanleiding van den wensch voorkomende in het Eindverslag op dit ontwerp, dat in het vervolg bij expeditien zoo zorgvuldig mogelijk voorzien worde in alles wat voor de locale kennis, de vooraf te nemen maatregelen, de behoeften der manschappen en de zekerheid van welslagen noodig is, van de expeditie naar Boni. Volgens bij hem ingekomen geloofwaardige berigten zou bij die gelegenheid geenszins de noodige spoed in acht genomen, voor de verpleging voornamelijk van gezonde manschappen niet genoegzaam zorg gedragen, en aan het noodig beleid bij de gansche zaak gebrek geweest zijn. Die berigten op hem den indruk gemaakt hebbende als of onze krijgsmagt aldaar zou zijn mishandeld, noodigde hij den Minister van Kolonien uit, om, aangezien de Kamer hierover geene enquête kon instellen, hieromtrent onderzoek te laten doen opdat de waarheid ten deze aan het licht mogt komen.

De Minister van Kolonien heeft daarop ten antwoord gegeven, dat men, wat betreft den spoed, in zake van de zamenstelling en de uitvoering der expeditie wel moest onderscheiden; hij meende wat de eerste betrof, dat deze genoegzaam was bevorderd; omtrent die bij de uitvoering aangewend bestond bij hem voor alsnog twijfel; de verpleging, meende hij te kunnen verzekeren, was, zoo wat de hoeveelheid als hoedanigheid der provisien aanging, naar behooren geweest. Nopens het beleid bij die gebeurtenis betoond had hij, evenmin als over de geheele zaak, nog geene voldoende tijdingen, weshalve hij reeds onderscheidene vragen had opgezonden aangaande punten waaromtrent hij wenschte te worden ingelicht. De hem te geven ophelderingen was hij bereid later aan de Vergadering mede te deelen, waartoe bij de behandeling der begrooting gelegenheid zou bestaan.

Het wets-ontwerp zelf, waartegen geene bedenkingen werden ingebragt, werd met algemeene stemmen aangenomen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken heeft den wensch te kennen gegeven om de beide wetsvoorstellen betreffende de gestichten te Ommerschans en Veenhuizen op morgen te behandelen, aangezien hem in de afgeloopen week, bij de beraadslaging van de wet op het gebruik der spoorwegen, de tijd ontbroken had dat voorstel behoorlijk na te gaan Met dat denkbeeld vereenigde zich de Kamer.

Deze ging daarop over tot de behandeling der wets-ontwerpen tot naturalisatie van 1°. Rust, 2°. Eickholt, 3°. Goethals, 4°. Berghegge, 5°. de Froideville, 6°. Vitalis, 7°. Paulino, 8°. Crawford en 9°. Stumphius Whitton. Over die vermeld onder n°. 2, 5 en 6 werd het woord gevoerd.

Bij de behandeling van dat onder n°. 2 vestigde de heer de Kempenaer de aandacht op de omstandigheid dat Pruissische onderdanen geene naturalisatie in een ander land mogten vragen dan na vooraf bekomen verlof der Regering van het land waartoe zij behoorden, hetgeen hij wenschte te weten of hier het geval was. De heer Wintgens uitte den wensch dat er van Regeringswege in de Rijken, waarmede Nederland in betrekking staat, onderzocht wierd welke bepaalde gevolgen, aangaande hunnen vorigen staat, voor de inboorlingen dezer Rijken geboren worden uit de hun verleende hoedanigheid van Nederlander, ten einde de Kamer met zekerheid daaromtrent in te lichten. De Minister van Justitie de toezegging daartoe gedaan hebbende, stelde de heer Taets van Amerongen als motie van orde voor, de verdere behandeling dezer wets-ontwerpen aan te houden, tot dat de bedoelde inlichtingen zouden zijn ingewonnen, welk voorstel, nadat onderscheiden leden daaromtrent hunne gevoelens hadden doen kennen, met 32 tegen 25 stemmen werd verworpen. De Kamer daarop de beraadslaging voortzettende nam achtereenvolgens de onderscheidene wets-ontwerpen aan met grootere of kleinere meerderheid van stemmen.

De heer van Hoëvell vroeg, toen het wets-ontwerp tot naturalisatie van de Froideville in overweging gesteld werd, uit aanmerking van de omstandigheid dat te Bandjermassing tijdens de aldaar voorgevallen onlusten van den laatsten tijd, een vreemdeling resident was, welke reden er bestond, dat tot heden in Indie geene regeling was ingevoerd ten opzigte van de bevoegdheid van vreemdelingen voor het vervullen van ambten en bedieningen, eene vraag welke de Minister van Kolonien verklaarde voor het oogenblik niet voldoende te kunnen beantwoorden. Op verlangen van den heer Godefroi veranderde de Minister van Justitie de wets-ontwerpen onder n°. 6 en 7 in dien zin dat daaruit zou blijken waarom de daarbij bedoelde personen voor de tweede maal werden genaturaliseerd.

De Kamer zal op morgen hare werkzaamheden voortzetten en alsdan in de eerste plaats behandelen een voorstel heden van onderscheiden leden ingekomen, strekkende om terug te komen op het kortelings door de Vergadering genomen besluit, tot behandeling in deze zitting van het wets-ontwerp houdende goedkeuring van eenige bepalingen betreffende de concessie van den Noorderspoorweg.

WATERHOOGTE IN DE HOOFD-RIVIEREN.

Julij.	Rivieren.	Waarnemings-punten.	Rivierhoogte: boven of beneden Amst. peil.	Rivierhoogte: boven of beneden de nul der oude schaal.	Tijdstip.	In 24 uren: gewassen.	In 24 uren: gevallen.
24	Boven-Rhijn.	*Keulen*,	+ 38.00	+ 2.15	8 ure	„	0.06
24	Waal.	*Nijmegen*,	+ 8.25	+ 2.03	8 „	„	„
24	Neder-Rhijn.	*Arnhem*,	+ 8 30	+ 1.39	8 „	0.01	„
24	Geldersche IJssel.	*Westervoort*,	+ 8.76	+ 1.39	8 „	„	„
23		*Maastricht*, (brug)	+ 42.38	+ 0.18	8 „	0.03	„
23	Boven-Maas	*Maastricht*, (hoofdsluis)	+ 41.58	„	8 „	0.04	„
24		*Grave*	+ 5.11	+ 0.26	8 „	0.08	„
24	Nieuwe Maas	*Brielle* H. W.	+ 0.70	„	8 u. 45 m.	0.03	„
		Brielle L. W.	— 0.60	„	5 u. 0 m.	„	0.13

Verslag van den te veld staanden oogst in de provincie Gelderland.

Over het algemeen is het vooruitzigt op den oogst der *tarwe* vrij goed. Uit de Veluwe en eenige gemeenten van Maas en Waal luiden de berigten gunstig. Het *stroo* is evenwel niet lang.

De oogst der *rogge* belooft veel; het slechtst is dat gewas in het district Zutphen gelukt, waar men weinig stroo denkt in te zamelen. In de gemeenten tusschen Rhijn, Waal en Maas gelegen, is de rogge zwaar geladen en het stroo lang.

De *garst* belooft eene vrij goede opbrengst. In sommige streken heeft de wintergarst door de zware regens geleden.

De *haver* staat overal vrij goed; in Maas en Waal, waar zij veel wordt uitgezaaid, verwacht men eene opbrengst boven het middelmatige.

Het *koolzaad* is overal uitmuntend gelukt en zwaar geladen. Men hoopt op eene ruime opbrengst, als het zaad door de thans heerschende droogte niet noodrijp wordt.

De *paardenboonen* beantwoorden op de zandgronden aan de verwachting; op de kleigronden berekent men slechts een halven oogst te zullen verkrijgen.

Witte en *bruine boonen* zijn goed gelukt. *Erwten* gaven een ruim beschot. Ook de *wikken* en *linzen* staan goed te velde, doch werden weinig aangekweekt.

De *aardappelen* staan overal goed en beloven veel. De ziekte vertoont zich in de districten Veluwe en Zutphen hier en daar, zonder tot nu toe bekommering te verwekken. In de beide andere districten dezer provincie heeft zij zich in heviger graad voorgedaan, voornamelijk onder de vroegere soorten, waardoor in sommige streken reeds een derde van den oogst is verloren gegaan. Onder de late aardappelen zijn ook reeds eenige kenmerken der ziekte waargenomen, en men maakt zich bevreesd dat de oogst daarvan weinig zal opleveren, doordien de knol zich nog naauwlijks gezet heeft.

De *boekweit* is overal medegevallen.

Bij menschengeheugen heeft men de *gras-* en *hooilanden* niet zoo schoon en dik bezet gezien als in dit jaar. De graslanden gaven overvloedig voedsel; de hooilanden wierpen, naar gelang der hoedanigheid van den grond, 4000 tot 6000 pond hooi af; mogt er regen vallen, dan belooft de naweide nog veel gras.

Ook de *klaver* laat over het algemeen niets te wenschen over.

De *knol-* en *wortelgewassen* staan goed en beloven eene voldoende opbrengst.

Het *vlas* is vrij goed gelukt; ook over den hennepbouw heeft men niet te klagen.

Hop, in enkele gemeenten verbouwd, is op het zandige en middelmatige kleiland zeer goed geslaagd; op den vetten kleigrond daarentegen slecht, door het aanwezig zijn van vele slakken.

De *tabak*, nog niet lang geleden geplant, staat schoon en groeit welig.

Door de nachtvorsten hebben de vruchtboomen veel geleden; *kersen* waren er bijzonder weinig; *appelen* en *peren* kan men als mislukt beschouwen, ten minste zeker wat de vroege soorten aangaat.

De gezondheidstoestand van het *vee* is voldoende. De longziekte schijnt van de Veluwe geweken. Het vette vee is prijshoudend; door den overvloed van gras is het magere ook zeer in prijs gestegen.

Slechts enkele streken hadden van hagelslag te lijden, die in het midden der maand Junij nederviel, zonder evenwel belangrijke schade te berokkenen.

Over het algemeen kan men zeggen, dat de vooruitzigten van den oogst gunstig zijn; de wintergranen zijn goed gelukt; de zomergranen laten, buiten de haver, die hier en daar tegenviel, niet te wenschen over, en de peulvruchten vergoeden den slechten oogst van het vorige jaar.

Volgens opgave van Zr. Ms. consul te LÜBECK zijn aldaar, gedurende het eerste halfjaar van 1859, *aangekomen:*

9 Nederlandsche schepen, in ballast, van vreemde havens, als 6 uit de Oostzee, 1 uit Kolding, 1 uit Windau en 1 uit Danzig; en

2 vreemde schepen, uit Amsterdam.

Van daar zijn *vertrokken:*

2 vreemde schepen naar Nederland.

Ter bekorting der reize van en naar de Noordzee gaan de meeste goederen tegenwoordig over Hamburg, waardoor de directe scheepvaart tusschen Nederland en Lübeck verminderd wordt.

Volgens gemelden consul beloven voorts de wintergewassen, vooral tarwe en koolzaad, een ruimen oogst. Daarentegen hebben de zomergewassen door langdurige droogte veel geleden, zoodat zij waarschijnlijk een klein beschot zullen opleveren.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Provincie *Noordbrabant.*

AANBESTEDING.

Op Vrijdag, den 2. .ten Julij 1859, des voormiddags ten $10\frac{1}{2}$ ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in de provincie Noordbrabant, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 6de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur, te 's Hertogenbosch, worden Aanbesteed, het Leveren en Verwerken:

eerste perceel:

1°. van 70 last Brik- of Steenpuin, ter voorziening van de twee Kribben, gelegen aan den linker Maasoever, onder Neerloon;

tweede perceel:

2°. van 200 last Brik- of Steenpuin, ter voorziening van de Kribben in de rivier de Maas, aan, tegenover en beneden den Alphenschen Middelwaard;

derde perceel;

3°. van 570 last Briksteen, ter verzekering der Kribben in de Beneden-Maas, van af de haven van Ammerzoden tot de scheiding der gemeenten Well en Nederhemert.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving, in drie afzonderlijke perceelen, overeenkomstig art. 8 van het Bestek.

Het Bestek ligt ter lezing aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Noordbrabant, te 's Hertogenbosch, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende den vierden dag vóór den dag der Besteding te Neerloon en Alphen, van des morgens 9 tot 12 ure, en den derden dag, mede van 's morgens 9 tot 12 ure, te Well, de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat L. Rijsterborgh, den Ingenieur J. de Kruyff, en den Opzigter J. Verdoorn Bz., allen te 's Hertogenbosch, alsmede bij den Opzigter A. A. Quanjer, te Grave.

's Gravenhage, 6 Julij 1859.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN TETS.

MINISTERIE VAN MARINE.

*** De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat gedurende de maanden Julij, Augustus en September dezes jaars, ten Kantore van de Betaalmeesters in de Arrondissementen, dagelijks, Zon- en Feestdagen uitgezonderd, de voldoening zal geschieden der gagementen ten laste van Staat over het 2de quartaal 1859; wordende hiermede alléén bedoeld de tijdelijke pensioenen, welke door het Departement van Marine worden voldaan.

's Gravenhage, den 4den Julij 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat de *zwarte ton* n°. 7, liggende op het *Noorder Pampus*, in het zeegat van *Goedereede*, is opgenomen en vervangen door eene *zwart geschilderde ijzeren Reddingboei, naar de uitvinding van Peacock.*

's Gravenhage, den 18den Julij 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

Lichtschip voor de rivier Suriname.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat blijkens bekomen mededeeling, het lichtschip *Suriname* thans ten anker ligt in 3 vademen met *laag water, springgetij*, zachten modder, in de volgende peilingen:

het baken op *Braamspunt* Z. 18° O. (Z. t. O. 5/8 O.), op ruim $1\frac{1}{2}$ mijl afstands;

de uiterton, zijnde eene eivormige ton, Z. $51\frac{1}{2}$° W. (Z. W. 2/3 W.), op ruim 1/2 mijl afstands; en

de ankerboeivormige, tweede of middelste ton Z. $26\frac{1}{2}$° W. (Z. Z. W. 1/8 W.)

Schepen, den wil naar de rivier *Suriname* hebbende, zullen, van af het lichtschip, met den koers van Z. W. t. W., de uiterton oploopen, en voorts langs de tonnen naar binnen moeten houden, indachtig zijnde, dat die, welke meer dan 12 voeten diepgang hebben, den vloed zullen moeten afwachten.

's Gravenhage, den 13den Julij 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat het wrak der *Arethusa*, gelegen hebbende op de vlakte der Maas, in de navolgende merken:

de Korenmolen van Brielle, ruim eene handspaakslengte beoosten Zeeburg; en *de toren van Monster buiten den hoek van Holland,*

verdwenen, en mitsdien de daarop geplaatste wrakton met korf opgenomen is.

's Gravenhage, den 12den Julij 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

*** De Minister van Marine, van voornemen zijnde op den 1sten Augustus aanstaande, onder zijne nadere goedkeuring, te doen Aanbesteden:

de Levering van 2500 stuks Zwart Zijden Doeken,

Brengt ter kennis van de belanghebbenden:

dat de Biljetten van Inschrijving vóór of uiterlijk op den 1sten Augustus 1859, des voormiddags vóór twaalf ure, vrachtvrij, aan het Departement van Marine te 's Gravenhage zullen behooren te zijn bezorgd, en moeten bevatten den prijs, voor welken men genegen is de doeken, per stuk, te leveren;

dat bij de biljetten zullen moeten worden opgegeven de namen en voornamen, alsmede de woonplaatsen van de inschrijvers en hunne borgen;

dat die biljetten op zegel zullen moeten zijn geschreven, geene bijcondities bevatten, noch daarop doorhalingen of schriftdelging gedaan;

dat diegene, welke niet dienovereenkomstig zijn, niet ter mededinging toegelaten, maar ter zijde zullen gelegd worden;

dat het vrij staat voor de geheele hoeveelheden of voor één of meerdere termijnen in te schrijven;

voorts, dat het bestek, op hetwelk de voormelde aanbesteding zal plaats hebben, van heden af, dagelijks, Zondagen uitgezonderd, van tien ure des morgens tot twee ure des namiddags, voor de gegadigden zal ter lezing liggen ter Secretarie van het Departement van Marine te 's Gravenhage, aan de Bureaux van de Directien der Marine te Amsterdam en te Vlissingen, alsmede ter griffien van de Heeren Commissarissen des Konings, in de provincien Gelderland en Noordbrabant en het Hertogdom Limburg.

Het model zal ter bezigtiging liggen bij het Departement van Marine te 's Gravenhage en bij de Directie der Marine te Amsterdam.

's Gravenhage, den 15den Julij 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

AANBESTEDING

van Patent-olie voor 's Rijks kust- en binnenverlichtingen.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat, op Woensdag den 3den Augustus aanstaande, aan het locaal van het Ministerie van Marine te 's Gravenhage, onder nadere goedkeuring, bij

Inschrijving zal worden aanbesteed de levering van Patent-olie voor de kust- en binnenverlichtingen des Rijks, en wel in twee partijen:

a. voor de navolgende verlichtingen in de provincien Friesland, Noordholland, Overijssel en Gelderland, namelijk:

op Schiermonnikoog;
» Terschelling;
» Vlieland;
te Harlingen;
» Surig (op den zeedijk);
» Kijkduin;
» Egmond aan Zee;
op Wieringen;
te Stavoren;
aan de Ven;
op Urk;
» Schokland;
te Harderwijk;
op Marken;
aan den hoek van het IJ;
te Westzaan;

b. in de provincien Zuidholland, Zeeland en Noordbrabant:

te Scheveningen;
» Oostvoorne;
» Brielle (3 lichten);
» Hellevoetsluis;
» Goedereede { op den toren; » de steenenbaak;
aan de Krabbe (Oude Maas);
op Schouwen { groote kustlicht (West-Schouwen); geleidemerken voor het Brouwershavensche zeegat (Noord-Schouwen); aan den Ossenhoek;
te Zierikzee (wester-havenhoofd);
aan de Val (bij Zierikzee);
» het Zijpe;
te Stavenisse;
» Ooltgensplaat;
aan de Willemstad;
te Strijensas;
aan het einde van de Dordsche Kil;
te Westkapelle;
» Vlissingen { voor het licht aldaar; » » lichtschip;
» Veere;
» Wulpenburg;
» Borselen;
» Neuzen;
» Bath;
» Gorishoek;
aan het Goessche Sas.

De voorwaarden waarop de levering zal worden aanbesteed, liggen dagelijks (uitgezonderd des Zondags), van des morgens 10 tot des namiddags 3 ure, ter lezing aan het Ministerie van Marine te 's Gravenhage; bij de Directien der Marine te Amsterdam, Willemsoord, Hellevoetsluis en Vlissingen, alsmede ter Secretarie van het gemeentebesuur van Rotterdam.

De Inschrijvingsbiljetten zullen op gezegeld papier, en behoorlijk gesloten, voor of uiterlijk op den 3den Augustus aanstaande, des voormiddags voor twaalf ure, vrachtvrij moeten worden bezorgd aan het Ministerie van Marine te 's Gravenhage, en eene naauwkeurige opgave moeten bevatten der prijzen, voluit geschreven, waarvoor de Gegadigden de levering van elke der vorengenoemde partijen willen aannemen, namelijk en bepaaldelijk ter plaatse alwaar de Patent-olie vereischt wordt.

De Inschrijvingsbiljetten moeten niet alleen de namen der Inschrijvers, maar ook die der borgen en hunne woonplaatsen vermelden en behoorlijk onderteekend zijn. Ongezegelde Inschrijvingsbiljetten zullen niet in aanmerking komen.

's Gravenhage, den 14den Julij 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

MINISTERIE VAN OORLOG.

*** De Minister van Oorlog,

gezien hebbende eene missive van den Heer Directeur van het Kabinet des Konings, van den 21sten dezer, n°. 45, blijkens welke Hoogstdezelve heeft gelieven te bepalen, dat, met wijziging in zoo verre van het daaromtrent bepaalde bij art. 5 van het Reglement voor de Koninklijke Militaire Akademie, voortaan geene Kadetten aan die Inrigting zullen worden toegelaten die niet den vollen leeftijd van vijftien jaren zullen hebben bereikt, terwijl de bepaling, dat zij niet ouder mogen zijn dan achttien jaren, onveranderd blijft,

haast zich voorschreven beslissing des Konings mits deze ter kennis te brengen van Ouders en Voogden, die hunne Zonen of Pupillen voor de Akademie wenschen op te leiden.

's Gravenhage, den 25sten Julij 1859.

van Meurs.

AANBESTEDING.

Gedeputeerde Staten van Zeeland,

brengen ter kennis van belanghebbenden, dat op Vrijdag den 5den Augustus 1859, des voormiddags ten 10 ure, door één hunner Leden, daartoe door hen gecommitteerd, in bijzijn van den hoofd-ingenieur in het 11de district van den Waterstaat, in een der localen van het Provinciaal Bestuur te Middelburg, onder nadere goedkeuring, zal worden aanbesteed:

Het opmetselen van het weggevallen gedeelte van het steenen duikertje met het aanwerken van het buitenbeloop van de op den 15den April 1859 ontstane verzakking van de Contr'escarpe te Tholen.

Deze Aanbesteding zal geschieden met inbegrip der te leveren materialen en verder zooals in het bestek en de voorwaarden is bepaald.

Dit ligt ter lezing aan het locaal van het Provinciaal Bestuur van Zeeland, aan het Bureau van den Hoofdingenieur, alsmede bij den Ingenieur J. A. van Dorth te Tholen en wijders op de gewone plaatsen.

Den derden en tweeden dag vóór de besteding zal de noodige aanwijzing worden gedaan, terwijl aan het bureau van den Hoofdingenieur en bij den Ingenieur J. A. van Dorth te Tholen nadere inlichtingen te bekomen zijn.

Middelburg, den 20sten Julij 1859.

Gedeputeerde Staten voornoemd,
S. van Heemstra, *Voorzitter*.
S. van der Swalme, *Griffier*.

OPENBARE AANBESTEDING.

De Eerstaanwezende Ingenieur te Helder zal, onder nadere goedkeuring van den Minister van Oorlog, in het openbaar aanbesteden:

het Bouwen van eene bomvrije bergplaats vóór het fort Kijkduin, te Helder.

Deze Aanbesteding zal geschieden op Donderdag den 28sten Julij 1859, des voormiddags ten 11 ure, in het locaal Tivoli, te Helder, alwaar van den 20sten Julij 1859 het bestek zal liggen.

Inlichtingen kunnen worden verkregen bij den Eerstaanwezenden Ingenieur te Helder.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

*** Het Gemeentebestuur van Terheyden brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat de overeenkomstig art. 11 der wet van den 21sten December 1853 (*Staatsblad* n°. 128) vervaardigde Staat betrekkelijk de Verboden Kringen van de linie van den Hout, ter voldoening aan het 1ste lid van art. 17 dier wet, ten Raadhuize is nedergelegd, en dat de afkondiging, bedoeld in het 2de lid van het vermelde artikel, op den 10den Julij 1859 heeft plaats gehad.

Terheyden, den 21sten Julij 1859.

P. Rombouts.
De Secretaris,
A. van Meel.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Brieven van Meerderjarig-verklaring, door den Hoogen Raad der Nederlanden op den 30sten Junij 1859 verleend, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van den 11den Julij 1859, n°. 64, en geregistreerd te 's Gravenhage den 22sten Julij 1859, zijn aan *Adriaan Wabeke*, wonende te Wemeldinge, Arrondissement Goes, gegeven al de Regten bij de Wet aan Meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van Art. 478 van het Burgerlijk Wetboek.

Geschiedende hiervan openbare aankondiging ter voldoening aan het voorschrift in Art. 486 van gemeld Wetboek vervat.

's Gravenhage, den 23sten Julij 1859.

A. F. de Bas,
Procureur bij den Hoogen Raad voornoemd.

*** De Hooge Raad der Nederlanden heeft op den 24sten Junij 1859 aan *Dirk Schaap* Junior, wonende te Delft, alwaar hij op den 18den Mei 1839 is geboren uit het Huwelijk van *Dirk Schaap* en *Gerritje Zeelenberg*, verleend *Venia Ætatis* of Brieven van Meerderjarig-verklaring, welke, na goedkeuring des Konings, bij besluit van den 11den Julij 1859, n°. 64, van kracht zijn, en hem geven al de Regten bij de Wet aan Meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van Art. 478 van het Burgerlijk Wetboek.

Eyssell,
Procureur bij den Hoogen Raad.

*** Bij Brieven van Meerderjarig-verklaring, door den Hoogen Raad der Nederlanden op den 30sten Junij 1859 verleend, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van den 11den Julij 1859, n°. 64, en geregistreerd te 's Gravenhage den 22sten Julij daaraanvolgende, zijn aan *Kornelis Hanson*, van beroep Koopman en Commissionair, wonende in de gemeente Noordwelle, Arrondissement Zierikzee, gegeven al de Regten bij de Wet aan Meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van Art. 478 van het Burgerlijk Wetboek.

Geschiedende hiervan openbare aankondiging ter voldoening aan Art. 486 van gemeld Wetboek.

's Gravenhage, den 23sten Julij 1859.

Jan van der Jagt,
Procureur bij den Hoogen Raad.

*** Bij Brieven van Meerderjarig-verklaring, door den Hoogen Raad der Nederlanden op den 24sten Junij 1859 verleend, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van den 11den Julij 1859, n°. 64, en geregistreerd te 's Gravenhage den 22sten Julij daaraanvolgende, zijn aan *Johannes Harmanus Scheeffer*, Kantoorbediende, thans te Londen tijdelijk werkzaam, doch wettig gedomicilieerd te Deventer, gegeven al de Regten bij de Wet aan Meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van Art. 478 van het Burgerlijk Wetboek.

Geschiedende hiervan openbare aankondiging ter voldoening aan Art. 486 van gemeld Wetboek.

's Gravenhage, den 23sten Julij 1859.

Jan van der Jagt,
Procureur bij den Hoogen Raad.

*** In den jare 1800 negen en vijftig, den drie en twintigsten Julij, ten verzoeke van *Diwertje Jonker*, Huisvrouw van *Daniël Steenveld*, wonende te Amsterdam, Haarlemmerhouttuinen bij de Oranjestraat, N N, n°. 153, doch ten deze domicilie kiezende ten Kantore van den Procureur *G. J. Raakers*, te Amsterdam op de Warmoesgracht, die in dezen als haar Procureur is aangesteld en zal blijven occuperen,

Mitsgaders uit krachte van een verlof bij geregistreerde beschikking der Arrondissements-regtbank te Amsterdam, op een daartoe strekkend verzoekschrift der Requirante, van den 2den November 1858, verleend, alsmede uit krachte van een Vonnis door gemelde Regtbank (Vacantie Kamer) tusschen partijen gewezen en ter openbare teregtzitting van den 18den Julij 1859 uitgesproken, zijnde insgelijks geregistreerd,

Heb ik *Leonardus Hubertus van Lieshout*, Deurwaarder bij de Arrondissements-regtbank te Amsterdam, aldaar wonende op den Singel bij het Klooster, D, 161,

ten *derden en laatsten male* Gedagvaard:

voornoemden *Daniël Steenveld*, laatst gewoond hebbende te Amsterdam, doch thans afwezig, gevolgelijk mijn Exploit doende bij aanplakking van twee afschriften dezer Acte, het eene aan de voorname Deur der Vergaderplaats van gemelde Regtbank, het andere aan het Huis der Gemeente van de stad Amsterdam, terwijl ik daarenboven nog een derde afschrift dezer Acte heb overgegeven aan den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij de gemelde Regtbank, sprekende daartoe in deszelfs Parquet op het Paleis van Justitie te Amsterdam met Zijn Edel Achtbare zelven, die het oorspronkelijk dezer met *gezien* geteekend heeft, zullende voorts deze Dagvaarding nog worden geplaatst in de *Nederlandsche Staats-courant* en in de *Amsterdamsche Courant*, als de daartoe bij voorzeid verlof uitdrukkelijk aangewezen nieuwspapieren;

om, na verloop van drie maanden na heden, en alzoo op Dingsdag den 1sten November 1800 negen en vijftig, des voormiddags ten elf ure, te verschijnen, of iemand van zijnentwege te doen verschijnen ter teregtzitting van de Eerste Kamer der Arrondissements-regtbank te Amsterdam in het Paleis van Justitie aldaar; — ten einde:

aangezien de Requirante met den Gedaagde op den 16den Mei 1850 te Amsterdam is gehuwd;

aangezien de Gedaagde als Koopvaardijkapitein, voerende het Barkschip *Susanna Geertruida*, op den 19den Mei 1854 uit het Nieuwe Diep naar Batavia is gezeild en aldaar op den 16den September 1854 is aangekomen, vervolgens naar Macassar en daarna naar Sourabaja is vertrokken en van daar op den 19den November 1854 naar Pasaroeang, van welke laatste plaats hij op den 24sten December 1854 is uitgezeild;

aangezien na dien tijd van schip en lading, kapitein en scheepsvolk geene berigten zijn ingekomen, zoodat naar alle waarschijnlijkheid hetzelve schip geheel en al zal zijn vergaan;

aangezien dien ten gevolge aan de Requirante uit het fonds van Zeemanshoop uitbetaling wordt gedaan;

aangezien de Requirante vermeent dat uit het voorschrevene voldoende blijkt van de afwezigheid van haren Man en dat die langer dan drie jaren heeft plaats gehad, en zij alzoo, op grond van art. 549 Burgerlijk Wetboek, in verband met de wet van den 9den Julij 1855 (*Staatsblad* n°. 67), tot de afwezig-verklaring van haren Man wenscht te procederen;

aangezien de Requirante dan ook op haar daartoe aan gemelde Regtbank ingediend verzoekschrift, bij de in den hoofde dezer aangehaalde beschikking, verlof tot openbare Dagvaarding van den Gedaagde heeft bekomen, ten einde, in geval van zijne niet-verschijning, door haar te kunnen worden eisch gedaan, dat bij Vonnis der gemelde Regtbank zal worden verklaard, dat er ten aanzien van den Gedaagde Regtsvermoeden van Overlijden bestaat van af den 24sten December 1800 vier en vijftig; dat voorts bij hetzelfde Vonnis aan de Requirante vergunning zal worden verleend tot het aangaan van een ander huwelijk;

aangezien de Requirante den Gedaagde reeds twee malen, telkens op een termijn van drie maanden, voor de gemelde Regtbank heeft doen Dagvaarden, om, hetzij in persoon, hetzij door iemand van zijnentwege, van zijn aanwezen te doen blijken, doch dat hij, noch iemand voor hem is opgekomen, ten gevolge waarvan bij het in den hoofde dezer aangehaalde Vonnis Acte is verleend van de tweede niet-verschijning van den Gedaagde, met verlof tot het doen dezer derde en laatste openbare Dagvaarding,

Mitsdien voor gemelde Regtbank hetzij in persoon, hetzij door iemand van zijnentwege van zijn aanwezen te doen blijken, zullende in het geval dat noch de Gedaagde noch iemand voor hem is opgekomen die van zijn aanwezen behoorlijk doet blijken, door de Requirante alsdan regt worden gevraagd op haren bij voormeld verzoekschrift gedanen en bij deze herhaald wordende eisch en conclusie, daartoe strekkende:

dat bij Vonnis der gemelde Regtbank zal worden verklaard dat er ten aanzien van den Gedaagde Regtsvermoeden van Overlijden bestaat van af den 24sten December 1800 vier en vijftig; dat voorts bij hetzelfde Vonnis aan de Requirante vergunning zal worden verleend tot het aangaan van een ander huwelijk, met veroordeeling van den Gedaagde inde kosten van het regtsgeding.

Gedaan en geëxploiteerd te Amsterdam, ten jare, maand en dage als voren.

De kosten zijn f 9.955.

L. H. van Lieshout.

Salaris . . f 6.60 Gezien en afschrift overgenomen door Ons Officier
Versch . . 3.35 van Justitie in het arrondissement Amsterdam, in dato ut supra. (Get.) *H. A. Hartogh.*

*** Op heden den drie en twintigsten Julij 1800 negen en vijftig, heb ik ondergeteekende *Jan Hendrik Braakman*, Deurwaarder bij het Kantongeregt Rotterdam, nommer twee, aldaar kantoor houdende in den Houttuin, wijk 11/209,

Ten verzoeke van Mejufvrouw *Antonia Christina Loos*, Huisvrouw van den Heer *Jan van der Schaft*, zonder beroep, wonende te Rotterdam, voor de onderwerpelijke zaak domicilie kiezende ten kantore van den Procureur Mr. *H. J. J. van Convent ten Oever*, in den Oppert, wijk 6, n°. 5, te Rotterdam, die in zijne qualiteit voor de Requirante in regten zal optreden, en krachtens eene beschikking door de Arrondissements-regtbank te Rotterdam (Kamer van Vacantie), genomen den dertienden dezer maand, op de Expeditie geregistreerd,

Gedagvaard:

den heer *Jan van der Schaft*, bovenbedoeld, Echtgenoot der Requirante, laatst gewoond hebbende te Rotterdam, doch wiens tegenwoordig verblijf is onbekend, mijn Exploit doende bij aanplakking van een afschrift dezes aan de hoofddeur van de Geregtszaal der gemelde Regtbank en aan het Huis der Gemeente te Rotterdam, alsmede bij overgifte van een gelijk afschrift aan den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij dezelfde Regtbank aan het Parquet, sprekende met den Edel Achtbaren Heer Mr. *J. H. W. Swellengrebel*, Officier van Justitie, die het oorspronkelijk dezes met *„gezien"* geteekend heeft; zullende wijders Exploit naar het voorschrift der bovengemelde schikking worden aangekondigd in de *Nederlandsche Staats-* en in de *Rotterdamsche Courant*,

Om op den termijn van drie maanden en wel op Maandag den een en dertigsten October 1800 negen en vijftig, des voormiddags ten elf ure, te verschijnen of iemand voor hem te doen opkomen ter Teregtzitting van de Arrondissements-regtbank te Rotterdam, in het Geregtsgebouw aan het Haagsche Veer aldaar, om alsdan van wege de Eischeresse te hooren concluderen; — om:

aangezien de Gedaagde als gezagvoerder van het Fregatschip *Lucie*, waarvan Boekhouders waren de Heeren *J. Roelandts en Comp.* te Rotterdam, met dien bodem den een en twintigsten Junij des jaars 1800 een en vijftig van Amsterdam is uitgezeild naar Java, en den zevenden December van hetzelfde jaar van de reede van Batavia is vertrokken, om met zijn schip naar Nederland terug te keeren;

aangezien na dien tijd van gemeld schip geene berigten zijn ingekomen, en dat de Gedaagde, van wien zelven geene latere tijding is vernomen dan die van 6 December 1851, allervermoedelijkst op de terugreis van Java met zijn schip is omgekomen;

aangezien de Eischeresse op grond der bovenstaande feiten van de meerbedoelde Regtbank verlof heeft erlangd, om den Gedaagde bij Openbare Dagvaarding op te roepen,

Alsnog van zijn aanwezen te doen blijken, zullende bij gebreke van dien door de Eischeresse zoodanige conclusie worden genomen, als zij overeenkomstig de Wet, en speciaal naar aanleiding van de Artt. 524 en 550 van het Burgerlijk Wetboek, zal vermeenen te behooren.

De kosten dezes zijn twee gulden twintig cents, buiten de verschotten.

Braakman.

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

Maandag 25 Julij 1859.

Amsterdam.

	pCt			
Nederl. W. Sch.	2 1/2	63 1/2	63 5/8	63 9/16
Dito dito	3	75 1/2	—	—
Dito dito	4	96 3/4	—	—
Syndicaat	3 1/2	—	—	—
Handel-maatsch.	4 1/2	128 1/2	128 3/4	—
Belgie. Bij *Roth. schild.*	2 1/2	—	—	—
Rusl. Bij *Hope en C°.* 1798 en 1816	5	104 1/4	—	—
Dito 1828–1829.	5	102 1/4	—	—
Dito 1840.	4	85 1/4	—	—
Stieglitz	4	85 3/4	—	—
Dito 1854.	5	95	—	—
Dito 1855.	5	100 5/8	—	—
Engelsche	4 1/2	—	—	—

	pCt.			
Spanje. Nieuwe 3% thans.	1 1/2	31 5/8	31 3/4	—
Amortisable.		—	—	—
Buitenlandsche	3	—	—	—
Binnenlandsche	3	41	41 1/16	—
Portug. Te Lond.	3	44 1/4	44 3/4	44 1/2
Oostenr. Metall. 1816–1852	5	58 1/4	59	59
Dito Zilv. Nation.	5	61 7/8	62 13/16	62 13/16
Dito Zilver 1849-1854	5	74 5/8	75	75
Dito 1847-1852.	2 1/2	31 1/8	31 3/8	31 3/8
Mexico. Londen.	3	—	—	—
Grenada id.	2 3/4	—	—	—
Venezuela id.		—	—	—
Uitgestelde		—	—	—

Londen.

Consols	3	pCt.	94 3/4
Mexico			18 1/2
Dito	3	»	—
Spanje	1 1/2	»	31 3/4
Venezuela			40 3/4
Uitgestelde			—
Grenada			—

Antwerpen.

Metalliek.	5	pCt.	61 1/2
Nat. Metalliek	5	»	65
Binnenl. Spanje	3	»	—
Spanje	1/2	»	—
Credit Prost.			260

Parijs.

Fr. rente	3	pCt.	67.95
Fr. Créd. Mob.			801
Binnenl. Spanje	3	»	41
Spanje	1 1/2	»	31 1/2
Russische Spoorwegen			497.00

Weenen.

Metalliek.	5	pCt.	—
Idem Nationaal			—
Wissel Londen.			—

Van Weenen is geene notering ontvangen.

TE 'SGRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.